

Протокол

№

гр. София, 16.02.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 16.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **809** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 12.12 ч. се явиха:

ОСПОРВАЩАТА – Х. П. И., редовно призована, се явява лично и с адв. С. Н.-С., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – ДИРЕКТОРА НА ДСП „Л.“, редовно призован, не се явява и не се представлява. От ДСП – „Л.“ се явява главен социален работник В. И., с пълномощно по делото от днес и началник отдел „Закрила на детето“ Е. Л., с пълномощно по делото от днес.

ДЕТЕТО – Л. Х. И., е налице, което се представлява от назначения му особен представител адв. И. Н..

Явява се главен социален работник А. Т. от отдел „Закрила на детето“ в ДСП „О.“, за участие в изслушване на детето по делото.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалба на Х. П. И. от [населено място], депозирана чрез адв. С. Н.-С., срещу Заповед № ЗД/Д-С-ЛЮ-001/14.01.2022 г., издадена от Директора на ДСП – Л., с която на основание чл.33 ППЗЗД и чл. 26, ал. 1 и чл. 27, ал.1, вр. чл. 25, ал. 1, т. 3 и

т.4 и чл.4, ал.1, т.5 от Закона за закрила на детето е наредено да се настани спешно детето Л. Х. И., роден на 18.09. 2009 г., в Кризисен център за деца /с приоритет деца, пострадали от насилие/ [населено място], Район О., за срок до произнасяне на съда. ДОКЛАДВА изпратената от ответника административна преписка.

АДВ. Н.-С.: Имаме доказателствени искания. Представям два броя снимки на детето от края на месец януари, как е било бито в кризисния център от друго дете. Тези снимки майката ни ги е изпратила, детето ги е изпратило на майка си по телефона. Представям и копие от жалба до прокуратурата, с която сме упоменали несъгласието на децата да бъдат в кризисния център и техните оплаквания, които са съобщени на майката.

АДВ. Н.: Считам, че снимките не следва да бъдат приемани като доказателства по делото, по никакъв начин не се доказва кога са заснети, от кого и в каква връзка съответно.

АДВ. Н.-С.: Можем да ги представим на Съда от телефона на детето.

АДВ. Н.: Това пак не доказва нищо. За другият документ, който се представи, жалба от Х. И. до Районна прокуратура - С., да се приеме.

СЪДЪТ счита, че преди да се произнесе по приемане на доказателствата следва да изслуша детето Л. Х. И. в присъствието на главен социален работник А. Т..

СЪДЪТ: На колко години си?

ДЕТЕТО – Л. Х. И.: Тази година ще навърша 13 години, роден съм на 18 септември.

СЪДЪТ: Разясниха ли ти защо си тук и какво разбра?

ДЕТЕТО – Л. Х. И.: Аз съм тук благодарение на моите грешки. В училище бях излъгал, че съм ходил на работа.

СЪДЪТ: Не е за това. Тук си за да решим къде е по-добре да живееш? В момента къде живееш?

ДЕТЕТО – Л. Х. И.: В момента живея в К., а преди това в Л. при мама и тате. На мен ми е по добре в къщи, винаги ми е било по-добре там.

СЪДЪТ: В къщи имал ли си някакви проблеми с майка ти?

ДЕТЕТО – Л. Х. И.: Не съм имал проблеми с майка ми. Най-много да ми се е карала, но не ме е била.

СЪДЪТ: Никога ли не те е била?

ДЕТЕТО – Л. Х. И.: Само веднъж, защото аз си го заслужих, но преди това никога не ме е била. Карала ми се е, но никога преди това не ме е била. Тогава ме наби, защото пуших цигари, бях напсувал госпожата в училище и бях направил една глупост. Мама като разбра и тогава ме наби.

СЪДЪТ: Това е било само един единствен път?

ДЕТЕТО – Л. Х. И.: Само един единствен път ме е била.

СЪДЪТ: Как се грижи тя за теб?

ДЕТЕТО – Л. Х. И.: Тя се грижи добре за мен и всеки един ден със семейството ми беше щастлив.

СЪДЪТ: Как се чувстваш там, където си в момента?

ДЕТЕТО – Л. Х. И.: Не ми е добре там. Друго си е в къщи, да си седиш, да си говориш със семейството.

СЪДЪТ: Там има ли много деца?

ДЕТЕТО – Л. Х. И.: Там сме аз и сестра ми, едно момче и едно момиче и още едно

момче – общо пет деца.

СЪДЪТ: Къде учите?

ДЕТЕТО – Л. Х. И.: Там ходим при един господин и там учим. От училището, където уча, ми пращат домашни и аз ги пиша.

СЪДЪТ: Хората, които са в този дом, грижат ли се за вас?

ДЕТЕТО – Л. Х. И.: Хората в дома се грижат за нас.

СЪДЪТ: Някакви проблеми имал ли си там откакто си настанен?

ДЕТЕТО – Л. Х. И.: Имах проблем с едно момче, с което се скарахме, той е по-голям от мен.

СЪДЪТ: С това момче бихте ли се?

ДЕТЕТО – Л. Х. И.: Не.

СЪДЪТ: Хората от центъра разбраха ли, че имате проблем?

ДЕТЕТО – Л. Х. И.: Разбраха, но после ние разрешихме проблема.

ДЕТЕТО – Л. Х. И.: В кризисния център не ми харесва, липсват ми мама и тате и искам да се прибера. Друго е при семейството да си говорим, да си споделяме някакви неща. Искam само да се прибера у дома.

СЪДЪТ: Сестра ти при теб ли е настанена?

ДЕТЕТО – Л. Х. И.: Сестра ми също е при мен, тя е по-малка. Искam да кажа, че искам да се върна в къщи. Друго нямам какво да кажа.

СЪДЪТ счита, че следва да бъдат приети представените по делото писмени доказателства, съдържащи се в изпратената от ответника административна преписка, както и днес представената жалба. Представените снимки Съдът намира за неотнoсими и недопустими доказателства по делото, тъй като не установяват твърденията, за които са представени.

Предвид това, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените по делото писмени доказателства, съдържащи се в изпратената от ответника административна преписка, както и днес представената жалба до Районна прокуратура - С..

НЕ ПРИЕМА представените два броя снимки и връща същите на оспорващата.

АДВ. Н.-С.: Моля да допуснете до разпит като свидетел С. Н., с който Х. И. живее, който ще установи какви са условията за живот въщи, отношенията помежду им с Х. И. и с децата и други факти, които оспорваме по представените доказателства.

АДВ. Н.: Считаm, че този свидетел не би бил достоверен, дотолкова, доколкото той сам каза, че живеят на семейни начала. Разбираемо е да защити майката на децата и да каже, че те са в добри отношения, както и да потвърди, че средата там е добра за отглеждане на две деца. Не считаm, че трябва да бъде допуснат като свидетел.

АДВ. Н.-С.: Възразявам, защото точно този свидетел ще докаже какви са отношенията между майката и децата, още повече, както видяхте, детето го нарича тате и какви са връзките помежду им, това е много важно. Нямаме никакви доказателства за семейната среда. В социалният доклад, позициите които би трябвало да покажат какви са условията на живот, не е изчерпателен, те са празни.

СЪДЪТ счита, че следва да бъде допуснат до разпит воденият в днешното с.з. свидетел за обстоятелствата, посочени от пълномощника на оспорващата.

Предвид това, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА до разпит като свидетел на оспорващата в днешното с.з. С. Й. Н..

СНЕ самоличността на допуснатият до разпит свидетел:

С. Й. Н. – 38 г. от [населено място], българин, български гражданин, реабилитиран, неженен, ЕГН [ЕГН].

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 НК, същият обеща да говори истината.

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Живея заедно с Х. И. от пет години в апартамент в Л.. Там живеем под наем, апартаментът е около 90 кв.м. Там живеем двамата и двете й деца.

СЪДЪТ: Вие ли сте баща на децата?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Не съм биологичен баща на децата.

СЪДЪТ: В какви отношения сте с децата?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: В добри отношения съм с децата, те ме приемат като техен баща. Гледам ги вече пет години, някои път се наказваме, но ни минава бързо.

СЪДЪТ: Как се държи Х. с Л.?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Х. се държи добре с Л., тя е добра майка. Гледа ги, обича ги и двете деца.

СЪДЪТ: Някога била ли ги е?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Не. Пошляпване само, но не е нещо фатално.

СЪДЪТ: Сериозен бой?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Не.

СЪДЪТ: Имало ли е крясъци и викове?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Само повишаване на тон, да седне да учи, но викане – не. Х. има нормално отношение към Л..

АДВ. Н.-С.: На 13 януари, когато твърдят, че е било наказано детето в банята, колко време стоя наказан?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Малко, около половин час.

СЪДЪТ: Вие бяхте ли там?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Не, аз се прибрах късно тогава към 21.30 ч.

АДВ. Н.-С.: Искате ли детето да се прибере в къщи? Ходите ли да го виждате?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Да, искам да се прибере в къщи. Ходили сме да го виждаме.

АДВ. Н.-С.: Майката поддържа ли контакт с него?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Да, непрекъснато. Даже носим и храна, защото не им харесва храната там. Когато сме почивка след работа ходим да им носим храна.

АДВ. Н.-С.: Чували ли сте, че там има дете болно от КОВИД-19?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Да. Преди няколко дни ни казаха. Децата постоянно плачат и се тормозят. Ние искаме да се приберат. Когато има грешка има и прошка, не е станало

нещо кой знае какво.

АДВ. Н.-С.: Знаете ли какви са отношенията на Х. с нейните родители и брат и?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Не са идеално хубави.

АДВ. Н.-С.: Те помагат ли й?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Нищо не са ни помагали през годините. Обаждат се когато имат нужда от нас да им помогнем.

АДВ. Н.-С.: Брат й има ли семейство?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Не, той има жена, но нямат деца. От 13 години живеят заедно.

АДВ. Н.-С.: Чували ли сте да искат да осиновяват децата на Х.?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Да, имаше изказване от страна на моя шурей, така да го кажем.

АДВ. Н.-С.: Те социално как са? Имат ли собствено жилище?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Добре са, имат работа и работят. Имат и собствено жилище.

АДВ. Н.-С.: Правили ли са подобни постъпки чрез майката на Х. в К. докато са живеели там?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Да правили са, даже пред социалните.

АДВ. Н.-С.: И какво се случи? Децата разпитвани ли са там?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Не помня.

В. И.: Пред социален работник бяха разпитвани и в К. и в Л..

АДВ. Н.-С.: Какво казаха децата?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Аз тогава не бях с нея в К., знам само това, което ми е споделила.

СЪДЪТ: Х. работи ли?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Да. Тя не е спирала да работи.

АДВ. Н.: Бихте ли казали, какво точно е било това наказание, за което казахте че сте разбрали, за наказанието в банята? В какво се е състояло, само затваряне или и друго?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Затваряне с вдигнати ръце.

АДВ. Н.: Само Л. ли?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Двамата, заедно със сестра му.

АДВ. Н.: Кой ви каза, че е стоял половин час, децата или съпругата ви?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Съпругата ми.

АДВ. Н.: Детето носи ли колан за кръста?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Да, носи колан защото има проблем, преди години му правиха операция и носи колан.

АДВ. Н.-С.: Каква операция са му правили?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Операция в слабините.

АДВ. Н.: Десният му тестис е бил качен по-нагоре и от това го болеше много кръста, затова са го оперирали.

АДВ. Н.-С.: Чували ли сте Х. да го кара на женския пазар да носи касетки и да го експлоатира?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Твърдо не. Не е имало експлоатация.

СЪДЪТ: Редовно ли ходи на училище?

СВИДЕТЕЛЯТ Н.: Да, редовно ходи на училище. Когато има желание учи. Но това училище не е за него, съучениците и самата обстановка, не е за него.

АДВ. Н.-С.: Нямам други въпроси.

АДВ. Н.: Нямам въпроси.

Съдът освободи свидетелят.

АДВ. Н.-С.: Бих искала да чуete и обясненията на майката.

ОБЯСНЕНИЯ НА ОСПОРВАЩАТА ЛИЧНО:

Х. И.: Аз набих Л., защото от училището постоянно ми звъняха. Класната на Л. ми звънна, защото Л. играл кючек на бюрото на госпожата. Аз му се обадох и му казах да спре, защото госпожите ми се обаждат. Те ми звънят втори път, защото е напуснал някой и накрая трети път класната му ми звънна и каза – не ме интересува по какъв начин, но Л. от утре както идва на училище да е друг човек и да си седне на трите букви. Аз се прибрах в 17.00 ч. от работа, не съм го удряла с ръка. Взех една дървена лъжица и го ударих през устата три пъти и тя му се изду. Тогава му казах, че не е редно да псува учителите, че той е там за да учи, а не да се подиграва с тях. Това е единствената причина, поради която го набих, за да се държи прилично с тях.

СЪДЪТ: Това е единственият път когато сте го били?

Х. И.: Да. Друг път не съм го била, предпочитам да го накажа с ръцете, вдигнати нагоре да стои 5 – 10 минути наказан, отколкото да се караме и да го бия. Аз работя сутрин от 07.00 ч. до 19.00 ч. Преди съм живяла при майка ми в К.. Докато живеехме там, брат ми се опитваше да го командва докато съм на работа. Нарездаха му, забраняваха му някои неща и аз като се прибера късно той ми казва какво се е случило. От както се отделих от тях и дойдох да живея в С. заедно със С. нашите се озлобиха, не знам защо. Ходили сме няколко пъти там, виждахме се с тях. След това те започнаха да настройват децата срещу мен. Л. може да ви каже, как баба му го е карала да говори против мен и да ме обижда.

Аз живея сега със С. и с него се чувствам добре. Той ги научи да ми казват мама, защото те ми казваха по име Х., така ги беше научила майка ми. Беше им казала като дойдат при мен да живеят да ми съсипят живота, за да се върна при нея. Децата разбраха, че не е хубаво и спряха. От три години насам никой не се е обадил да ги потърси. Преди нова година дойде брат ми и ни каза, че комшиите са им дали по 20 лева за децата, а от брат ми един плик с орехи и мандарини. Потърсиха ме преди няколко дни, защото майка ми има рак, остава и малко живот и заради това ме търсят. Не искаха да казвам на децата, даже Л. сега разбира, че баба му не е добре.

АДВ. Н.-С.: Брат ти женен ли е?

Х. И.: Брат ми живее със неговата си жена, от 12 години са заедно.

АДВ. Н.-С.: Деца имат ли?

Х. И.: Не, нямат.

Единствено искам да се приеме, че господин С., който беше в училището и той ме разпитва, не знам те дали са го представили този документ, ако не, аз ще го взема и ще го представя. Неговото разпитване аз подписах единствено.

АДВ. Н.-С.: Социална подкрепа получавате ли?

Х. И.: Не. Казаха че съм много богата, работя в „Т М.“ и получавам 1000 лева заплата и са ми достатъчни.

АДВ. Н.-С.: Преди това имавте ли среща със социалните? Нещо помагаша ли ви? Идвали ли са в къщи?

Х. И.: Не. Единствено когато бяха подали сигнал майка ми и снаха ми в К.. Идваха заради децата, защото живеем при майка ми, а аз работех постоянно и те бяха при нея. Действително майка ми работеше нощно време и децата стояха сами докато аз се прибера. Когато трябваше да ги заведа за разпит пред социален работник, аз отидох взех си децата при мен и никой не се е обаждал да пита къде са децата.

АДВ. Н.-С.: Искате ли децата да се приберат в къщи?

Х. И.: Разбира се, че искам. Ще обърна света, но ще ги взема, няма да ги оставя на никой от държавата. Аз съм ги гледала 12 години, никой не ми е помагал. И накрая сега заради един бой, те да ми вземат децата. Няма да стане, ще обърна света но ще си ги взема, ще докажа, че не е така. Ще се боря за тях докрай, обещавам на всички. Тези, които ми причиниха тази мъка, за малката най-вече, защото тя е отслабнала, ще ги осъдя за нейното здравословно състояние. Детето ми е полудяло, само ми казва “мамо, моля те прибери ме“ и големият плаче и той. Аз съм се събрала със С. единствено за да имат децата баща, защото в училище му казваха, че е копеле. Той се събра в това училище с лоши деца. Даже един от съучениците му се беше обадил и му предложил да избяга от центъра. Казвах му, че не е редно да бяга от центъра, защото ще бъде издирван и трябва да стои там за негово добро. Там пропуши цигари, и в момента пуши цигари в центъра. Никой не му прави забележка. На всяко 15-то число му се дават 40 лева, той взема тези пари и отива да си купи цигари. Той ми показва на снимка как си е купил цигари.

АДВ. Н.-С.: Докато е в къщи има ли цигари?

Х. И.: Не, не си позволява да пуши в къщи. Има едно момиче в центъра, което го кара да скитат, да ходят в тях. Тя дори му е пращала голи снимки.

В. И.: Не знам дали това поведение е от сега откакто е в кризисния център или показва проблем отпреди.

Х. И.: Много го обичам и някой трябва да го спре да не тръгне по лош път. Има грешка, но има и прошка, пушенето е най-малкия проблем.

Е. Л.: По отношение на емоционалната връзка на детето с майката, има много силна такава. Смятам, че това е една от причините детето да не бъде така искрено в това, което сподели пред Съда. Защото наистина той обича майка си и това което сподели, може да се отрази зле на нея. Относно обвиненията, че не са проучени жилищните условия на семейството, искам да отбележа, че някаква закрила е наложена заради насилие, а не за лоши битови условия и затова за момента това не е било приоритет. Така или иначе тези условия ще се проучват тепърва, във връзка с молбата на майката за реинтеграция на децата. Имаме данни и от двете деца, че те са имали добри отношения с роднините по майчина

линия и те не разбират защо е трябвало да бъде прекъснат този контакт. По отношение на социалните помощи, те са спрени, тъй като от майката е изисквано да представи документи, които тя не е представила в срок и затова не се отпускат. Друго съдействие не е търсено и затова не е оказвано от социалните служби.

В. И.: Не виждам какво общо има желанието на вуйчото да вземе децата, заради това, че няма свои деца с настоящия сигнал, който е подаден от училището и каква е връзката между отдел закрила Л. и този в К. с един период от 5 години.

Х. И.: Имате ли право да разпитвате дете без присъствие на родител?

Е. Л.: Да. Особено когато има сигнал.

Х. И.: Този сигнал идва от училището. Лично този сигнал трябва да е обсъден на учителски съвет, на който съвет аз също трябва да присъствам, а също и нямам протокол от този съвет. Аз лично трябваше да ходя да питам как се пуска тази декларация за реинтеграция, трябваше да ходя да се моля да ми я дадат. Трябваше да питам как се случват нещата.

Главен социален работник АСЕН Т.: Ние не познаваме семейната среда на детето, поради това, че детето живее на територията на друга дирекция. Детето е на територията на ДСП „О.“, именно в кризисния център от около един месец, заедно със сестра си, вследствие сигнал за насилие. Непосредствена грижа децата получават от кризисния център. За момента наблюдението ни е, че децата са добре, психоемоционално и физически са добре. Естествено е, че изразяват тъга по дома си и близките си, много са привързани към майка си и нейният съжител, и дома им липсва. Те са наясно с това, че са там поради нещо конкретно, което се е случило, и докато не се изясни какво и как от тук насетне ще се случва, те ще пребивават там. Това е, което най общо мога да кажа.

СЪДЪТ: От ДСП „О.“ подадена ли е молба до СРС?

А. Т.: Подадена е от нашият юрисконсулт, депозиран я е вчера.

СЪДЪТ: А молбата за реинтеграция?

А. Т.: Молбата за реинтеграция е подадена в ДСП „Л.“ по местоживеенето на майката. Отговорно да преценят възможността е на колегите от ДСП „Л.“.

В. И.: Има стартирана социална услуга.

АДВ. Н.-С.: Това се е случило началото на февруари. Смятате ли, че с настаняването в кризисния център е защитен най-добрия интерес на детето?

А. Т.: Мярката за закрила е предприета от колегите, в определени условия и няма как да се произнасям по нещо, което не познавам.

АДВ. Н.-С.: Нямам други искания по доказателствата.

АДВ. Н.: Нямам искания по доказателствата.

Доколкото няма други искания по доказателствата съдът счита делото за изяснено от фактическа страна. Предвид това

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ ЗА ПРИКЛЮЧИЛО ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Н.-С.: Съгласно представените доказателства, изложените аргументи в жалбата и така събраните гласни и писмени доказателства в настоящото заседание считаме, че жалбата е основателна. Актовете на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ се издават по реда на АПК, това е съгласно разпоредбата на чл.27, ал.6 от Закона за закрила на детето. Тази заповед е бланкетна, с която е причинен огромен стрес на родителите и огромен стрес за децата. С тази заповед, в която лисват абсолютно всякакви мотиви за извършени нарушения и обстоятелства, поради които да се приложи най-крайната мярка възможна мярка „отнемане на децата от семейна среда“ е един незаконосъобразен акт. Към този социален доклад, който е упоменат в заповедта, по никакъв начин не могат да се релевират относимите разпоредби, с които заповедта е подкрепена, защото не са изложени никакви обстоятелства и не може административния орган да запълва точно тази липса на мотиви с последващи документи, които са социален доклад, становище, който е непълен и неточен и то такива документи събрани в рамките на няколко часа за един ден. Още повече протоколите, написани в училището са толкова нечетливи и неясни, още повече става дума за живота и здравето на децата. Става въпрос за техния интерес, който е прогласен от закона в допълнителните разпоредби по т. 5. В случая е предприета една крайна мярка,

която не е съобразена по никакъв начин с основния принцип на АПК по чл. 6, а именно за съразмерност. Служба „Социално подпомагане“ е имала на разположение много законови разпоредби и възможности, с които да подпомогне наистина семейството, да подпомогне майката и децата. Поне едно задължително предписание можеше да се направи, но е действано твърде жестоко и грубо. Моля да постановите решение, с което да уважите жалбата и да отмените оспорената заповед. Моля също да осъдите насрещната страна да ми заплати адвокатско възнаграждение и определите сумата по Наредба №1 на Висшия адвокатски съвет, защото защитавам по чл.38, ал.1, т.2. Моля насрещната страна да заплати разноските на майката.

АДВ. Н.: Считам, че не следва да уважавате жалбата. С. ясно в днешното с.з., че майката умишлено е ударила детето, съзнателно го е направила. Доколкото става ясно от документите това не е за пръв път. Считам, че е в интерес на детето тази заповед да остане в сила.

СЪДЪТ ОБЯВИ УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ЗА ПРИКЛЮЧИЛИ И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЕДНОМЕСЕЧЕН СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13.01 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: